

Esperanto - drugi jezik slehernega naroda

Z navdušenjem nas je kot promotor jezika esperanto četrtek, 23. novembra 2017, na Univerzi za starejše, v RIC Novo mesto, navdušil predavatelj Anton Mihelič, s Čateža ob Savi. Zanj in za nas je ta jezik v času našega šolanja plaho vstopal v učilnice in vsi smo pričakovali, da bo to svetovni jezik. To ni le jezik, je ideja in gibanje za nevtralnost, enakopravnost, miroljubnost v mednarodnem sporazumevanju. UNESCO in OZN sta ga že leta 1954 v resoluciji priporočila, saj širi spoštovanje in strpnost med različnimi kulturami. To je planski jezik, ki je vsem enako tuj in enako lasten. Govori ga nekaj milijonov ljudi po vsem svetu (točno število je zaradi današnjih elektronskih medijev težko ugotoviti). Že 130 let je od tega, ko ga je sestavil očesni zdravnik Ludvik Lazar Zamenhof, izumitelj tega jezika. Kot »doktoro esperanto« (doktor upajoči) je ta jezik esperanto izumil, prevajal in širil v upanju, da bo ta jezik enakopravno družil vse ljudi sveta. Prvi učbenik je nastal pred 130 leti in sicer 26. julija 1887, zato je to tudi dan esperanta, ko na mednarodnih srečanjih enakopravno izmenjujejo svoja mnenja in prepričanja o tem jeziku, ki veliko obeta. Poleg materinega jezika bi bil ta esperanto za sleherni narod dovolj za sporazumevanje v celem svetu. V Sloveniji ga poznamo že 110 let. V tem jeziku je prevedeno Sveto pismo, Prešeren, Prežih, Butalci,..... Zapisana je tudi himna, ki poje o upanju, sožitju, miroljubju. Za osnovno sporazumevanje v esperantu je dovolj že 500 besed. Je dokaj enostaven, dobro je načrtovan in se ga naučiš za 40% hitreje kot nekaterih drugih tujih jezikov.

Prav zaradi tega se veselimo začetka študijskega krožka, začeni v decembru, ko bodo ta jezik spoznavali in se ga naučili tudi člani Univerze za starejše v Novem mestu. Verjetno pa ga bodo tudi predstavili na enem od četrtkovih srečanj. Predavatelj je zagret za jezik, igralsko navdušen in dober prenašalec znanja in navdušenja za ta esperanto. S ploskanjem smo se zahvalili za dobro predstavitev.

Mia nomo estas Lizika Vardijan, članica Univerze za starejše.

Fotografije Simona Pavlin, koordinatorka Univerze za starejše v RIC-u